

гѣ дѣламъ, чи бѣра та ѣ нѣжна за наше то спасѣнїе, разумѣвамъ бѣра нелицемѣрна, сърдѣчна и жива: то ѣсть коѣто бѣра дави "любовїю поспѣшествуема." (Гал: ѣ. 6.)

§ ВД.

Завскрьсѣнїе то и възнесѣнїе то Хрїстоѡво.

Оумершїи Спаситель былъ погребенъ, но въ третї-атъ дѣнь възкрѣсналъ, а по тоѡа са възнеслъ на небеса.

Погребѣнїе то Спасителеѡво показѡва, чи тоѣи истиннош былъ оумрѣлъ, но смѣртно то жилище никакъ не могло да го оудържи, както казва Апостолъ Пѣтръ за радї него, "ѡгоже Бѡгъ воскресї, разрѣшївъ болѣзнь смѣртныѡ, ѡкъ же не бѡше мѡщно держимъ быти ѡ немъ", (Дѣян: ѣ. 24.) Погребенъ оубо въ Пѣткѡхъ, въ ѡбвѡшта почибалъ въ грѡбѡхъ атъ, а въ третї-атъ дѣнь възкрѣсналъ, както самъ онъ предрѣкалъ многѡжды за тоѡа: но и сватѡе Писанїе тоѡа сѡщо ѡдѡвнш предвзѡвѣстїало. Понѣже Прорѡцы те, катѡ предвїдѣли дѡхомъ Хрїстоѡѡа та побѣда надъ смѣртъ та илїи надъ ѡда, предъ врѣмѡ пѣли тѡмъ торжѣственнѡ пѣснь, "гдѣ ти смѣрте жалѡ, гдѣ ти ѡде побѣда.", (ѡсїи гї. 14.) Хрїстоѡсѡ съ своѣто възкрѣсѣнїе съвършѣннш оубѣрналъ насъ, чи онъ ѣ побѣдилъ смѣртъ та, и какъ ѣ тоѣи истиннї-атъ Спаситель, посланный намъ ѡ Бѡга, и какъ наша та немъ надежда ѣ тѡврда и несомнїтельна. Такѡ дѡма Апостолъ Павелъ за него, "Иже преданъ бысть за прегрѣшенїѡ наша, и востѡ